

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Herma[n]ni buschij pasiphili Ser||mo: Colonie in celebri
Synodo ad cleru[m] dictus: conti||ne[n]s accurata[m]
exhortatione[m]: ad studiu[m] sacre scripture**

Busche, Hermann von dem

[Köln], [1509]

VD16 B 9946

De eq[ua]litate seu [con]corda[n]tia sa. scrip. Caput. iij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31464

De e^qlitate
seu p^ocorda
tia sa. scrip.
Caput. iij.

mundū: neq; ea q̄ in mundo sunt: nos vero iniq̄tatē in funiculis
trahim⁹ vanitatis: z mundi illecebris inescati: vix vnq̄ opus dñi
respiciim⁹. O q̄s lōge aliter pleraq; ageremus: si tāta : quāta meri
to deberet: hui⁹ eēt cura: z meditatio sacre sc̄pture: q̄ nobis (heu
surdus) cantat. Accipite disciplinā meā: z nō pecuniā: doctrinā
magis: q̄ aurū eligite. Equalitatē sacre sc̄pture (de qua dispu
tandū nūc ē) eā dico: quā p^oformitatē : siue p^ocordatiā alij malunt:
In nulla itaq; doctrina: aut hūana phia: tāta equalitas: tā p^opi
rās: sibiq; p^osentiēs traditio vnq; aut repta est: aut reperiet^r alibi:
qđ inter p^ocipua z certissima veritatis indicia haberi solet: quēad
modū ecōtrario scriptoz incōstantia: z discrepās sentētia: maxie
mēdacio z falsitati alludere atq; accedere videt^r. Ea em̄ teste La
ctatio emendatioz natura ē: vt coherere nō possint. Sed iā hec
diuersitas opinionū: atq; iudicioz tāta ē inter doctissimos etia;
phos: vt licet circa eandē veritatis inuestigationē: oēs occupati
essent: nemo ferme istoz: etiā de reb; illustriorib;: vt de deo: de p
uidētia: de mūdo: de fato: de causis: z seminib; naturalib;: de mo
rib; hoīm: idē tñ senserit aut defenderit qđ alius: vt facile appare
at ipsoz velut in dēfūsumis ignozātie tenebris oberrantes : q̄sisse
magis: qđ tenerēt: qđ seq̄rent^r: q̄s inuenisse : z velut ebrios impe
gisse in errores passim pudendos: ac miserabiles . Contra in hac
scriptura: nulla repugnātia: nulla dogmatū diuersitas : s; vbiq;
cōcoris: vbiq; coherēs: vbiq; sui silis atq; p^osentiēs : vbiq; graui
et p^ostanti rōne suffulta ē. Nullius pulcherrimi corporis symme
tria tāta: neq; tā apta mēbroz p^opages . nullū modulatissimi car
minis: tam decēs: tanq; suavis harmonia esse p̄t q̄s est in sacris:
diuinisq; libris mirifica q̄dam oīm dogmatū similitudo atq; cōsen
sus. Libri veteris testamēti numero vigintiduo referunt^r. Vbi
si qnq; pphetarū octo: agiographoz nouē: iuxta vigintiduo ele
mēta hebreoz: p q̄ scribim⁹ hebraice om̄e qđ loq̄mur: quāq; nō
nulli Ruth z Lynth. i. lamētationes: inter agiographa: z nō in
ter libros pphetarū reddēdos putēt: z in suo numero supputan
dos: ac p hoc p̄isce legis libros vigintiqtuoz efficiant. Nec le
gis veteris scriptura *Pyrrha* illa intelligi potest: de qua legit^r
Exodi p̄ticula sextadecima: in qua: licet amara ppter occidentem
littere sensum videat^r: deus tamē iusticias: z iudicia sua reposuit:
in qua sapiētie: z sciētie sue thesauros cōdidit. Post hec noui in
strumenti siue noue legis: p̄mo quattuoz referūtur vnus euāge
lij volumina. Deinde Pauli apostoli: ad septē ecclesias totidem

eple. Preterea ad Timotheū. ij. ad Titū. ad Philemonē. ad He-
 bzeos singule. his subiūgit Actū aplicoz liber vnicus. Deinde
 septē adscribunt eple: q̄ canonicē dicunt: q̄b addit̄ in calce Apo-
 calypsis: ip̄m q̄dāmodo sacre bibliothecae agmen cogit. Nec no-
 ui testamēti scriptura: hec euāgelica doctrina nimirū iā Helim ē
 illa ex plurima densitate palmarū amena: z. xij. aplicis fontib; ir-
 rigua: e quib; deriuatē aq̄e: toti mūdi (vt inq̄t Hierony.) siccit̄
 ratē rigāt: q̄b; nihil amaritudinis inest: nihil myrre: e q̄b; absq̄
 scrupulo bibi: absq̄ vlia (vt inq̄t Origenes) difficultate potat.
 Noz itaq; legis: siue testamēti vtriusq; libroz (vt iā paulo ante
 etiā dixi) licz diuersa q̄dam narrare videant̄ interdū: z a diuersis
 scriptozib; editi existāt. eadē tñ sacramēta sunt oīm. Om̄es vnuz
 agnū: Jesum ch̄m dñm n̄m: coronas suas p̄stratis vultib; of-
 ferētēs: adorāt. Om̄es diuersis q̄dē narratiōib;: veluti p̄ diuersi
 gn̄is prata fragrātia: vno tñ sp̄ritu: nos ad illū felici beatoq; cō-
 pendio pducūt: q̄ in cātico dilecte sue sp̄se: hoc ē: fideli aīe dicit.
 Ego flos cāpi: z liliū pualliū. Tanta ē inquā oīm vtriusq; instru-
 mēti libroz p̄sonātia: tāta cōcinnitas: vt ob eā tā p̄petuā: ingēq;
 inter se p̄cordiā: nō libri: sed vn̄ liber esse cūcti dicant̄. iuxta illō.
 In capite libri scriptū est de me. Et p̄fecto si vlla: vel minima: re-
 pugnātia in sacris libris ostēdi potuisset: tot p̄sertim p̄his genti-
 lium: ad hoc vnū opus infestissimo animo: om̄ia industrie: z sol-
 lertie sue vela laxantib;: nimirū ostēsa aliquādo fuisset. Sed mē-
 dacij veritas argui nō potuit: nec p̄figari ab aduersarijs quātū-
 vis ānitentib;: sed potius (vt Esdre verbo nūc vtamur) Iniqui
 om̄es filij hominū: z iniqua illoz opa: z nō est in ipsis veritas: et
 in sua iniquitate peribūt. veritas autē manet: z inualefcit: z viuūt: z
 obtinet in secula seculozū. Veritas inquā que dicit. Accipite dis-
 ciplinam meā: z nō pecuniam: doctrinā magis: q̄ aurum eligitē.
 Hunc ad sacre scripture vtilitatē transeamus: quā statuo (vt di- De sac. sc̄p
 pi breuiter) in humanarū diuinarumq; rerū cognitiōe: celestium tu. vtilitate
 et eternoz bonoz p̄missione: om̄iūq; tēporaliū aduersitatū cō- Pars. iij.
 solatiōne. De diuinis: z humanis reb;: velut iudices decernere: De diuioz
 hanc p̄fessionē suam esse: mundani p̄hi: olim nō arrogāter soluz: hūanozūq;
 sed etiā (vt mihi videri solet) falso gloriati sunt: quū interim vtre cognitiōne.
 q; hoc est: tam humane: q̄ diuine ignorarent̄ ab illis. An alicui Et an ea ex
 satis explorate videbunt̄ res humane: qui hoies semp fuisse: so p̄his h̄i p/
 la coniectura docuerit magis: q̄ vllō certo argumento euicerit: fectē possit.
 Quāto ergo hec scriptura certū nouit res hūanas: q̄ haud q̄q; Caput. j.